

kommer et andet Forhold, nemlig at Indførselsmængden i første Halvdel af 1922, der lægges til Grund for de finansielle Beregninger, var meget større end Aaret i Forvejen. Derved stiger det finansielle Udbytte, Statskassens Indtægt, af den samlede Toldlov betydeligt. Det er for øvrigt trist at læse i Bemærkningerne, hvorledes Indførselsmængden i første Halvdel af 1922 har været overordentlig, ekstraordinær stor. Der staar i Bemærkningerne: „Ved et Skøn over, hvilken Toldindtægt Forslaget virkelig vil give, maa der tages Hensyn til, at Indførselstallene for 1ste Halvjaar 1922 har været uforholdsmæssig store for forarbejdede Varers Vedkommende“ og derfor neppe helt kan lægges til Grund ved den endelige finansielle Beregning. Altsaa, for forarbejdede Varers Vedkommende erkendes det officielt, at Indførselsmængden har været uforholdsmæssig stor, hvilket jo illustrerer den Krise, vi er inde i, og hvilket i høj Grad godtgør Berettigelsen af ekstraordinære Foranstaltninger under saadanne ekstraordinære Forhold. I Fjor regnede den højtærede Finansminister med, at Toldindtægterne vilde gaa op med 10—11 Mill. Kr., men i Aar kommer vi paa Grund af disse to Forhold, der ganske vist modvirker hinanden, men saaledes at den uforholdsmæssig store Indførselsmængde bliver det overvejende Moment, til en 8—9 Mill. Kr. større Merindtægt for Statskassen, saaledes at denne Toldlov efter Finansministerens Beregning vil medføre en Indtægt for Statskassen af 75 Mill. Kr.; efter den finansielle Opgørelse, der ledsager Lovforslaget, vil det blive 78 Mill. Kr., men saa regner man med, at en Del af de Varer, der er indført i første Halvjaar af 1922, er indkøbt til Priser fra 1921, altsaa til højere Priser, end man i Virkeligheden kan regne med. Finansministeren regner derfor med en samlet Indtægt efter dette Toldlovsforslag paa 75 Mill. Kr., det vil sige en Indtægtsforøgelse ud over, hvad Toldloven af 1908 vilde give, paa 19 Mill. Kr. Det er ganske givet, at naar vi fra vor Side i Fjor beklagede, at en Toldreform gav en Forøgelse af de indirekte Skatter, den Gang paa 10—11 Mill. Kr., beklager vi endnu mere, at det Forslag, der nu forelægges, giver en saa stor Forøgelse af vore indirekte Skatter, af vore Toldskatter, som omtrent 20 Mill. Kr. Naar vi i 1908 stemte for den Toldlov, der da blev gennemført, skønt vi i mange Henseender var utilfredse med den, var det dog i væsentlig Grad paa Grund af, at den bragte en Nedgang i de samlede

Toldindtægter, selv om Nedgangen den Gang ikke var stor, omkring 2½ Mill. Kr.

Men, som sagt, jeg skal ikke ved denne Lejlighed søge at fremkalde en ny Tolddebat. Socialdemokratiets Toldstandpunkt er kendt, og det er klart. Jeg kan henvise til den Tale, jeg paa vort Partis Vegne holdt i Fjor ved Skattelovens første Behandling, hvor jeg atter henviste til vort Standpunkt under Toldforhandlingerne i 1906—08, og hvor jeg endvidere henviste til, hvad vore Partikongresser og de samvirkende Fagforbund har vedtaget. Det er heller ikke ret lang Tid siden, vort Partis højtærede Formand (Stauning) under Finanslovdebatten paa ny læste denne Resolution op; den er altsaa kendt af alle, og den er Grundlaget for vor Deltagelse i Toldlovsforhandlingerne.

Hvad selve den politiske Situation i Øjeblikket og Toldlovens Forhold til den angaar, maa jeg erkende, at vi fra vor Side ikke har stor Tro paa, at det vil lykkes at gennemføre et Toldlovsforslag i Aar. Vi beklager det, for vi ønsker en Toldreform i vor Retning, i den Retning, vi maa ønske, gennemført hurtigst muligt. Der var sikkert, som ogsaa det ærede Medlem, der var Ordfører for Venstre, ligesom antydede, paa et vist Tidspunkt under Udvalgsarbejdet i Fjor nogen Mulighed for et positivt Resultat, og maaske kunde det med de rette Mænd, baade hvad politiske og hvad saglige Kvalifikationer angaar, som Ledere af Arbejdet og med en klogere Holdning baade fra den ene og den anden Side være lykkedes at naa til en nogenlunde antagelig Toldreform. Jeg vil for øvrigt mene, at det havde været endnu lettere muligt et Aar tidligere. Den ærede Ordfører for Venstre pegede med Rette paa, at det selvfølgelig altid var lettere at gaa over fra Vægttold til Værditold, naar Varepriserne er høje, end naar de er lave. Det er praktisk og politisk meget lettere. Men saa havde Aaret 1920 været det rigtige Aar. Nu kan man naturligvis sige, at Regeringen i Sommeren 1920 var saa optaget af Valgene, at den ikke havde Tid til at forberede en Toldlov til Forelæggelse i Efteraaret 1920; men man ved jo, hvorledes det nu foreliggende Toldlovsforslag blev forberedt i Sommeren 1921, det kender jeg fra Toldraadet, jeg ved, at dette Toldlovsforslag blev forberedt overordentlig hurtigt; først midt paa Sommeren fik Generaltolddirektoratet Ordre til at forberede en Toldlov. Det er vist aldrig sket, at et Toldlovsforslag er blevet forberedt saa hur-